



עת"א 55871/03/16 - עלאא צאלח, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 55871-03-16 מדינת ישראל נ' צאלח(אסיר)
בקשה מס' 10

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
המבקש	עלאא צאלח,
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

המבקש/אסיר שהגיש בקשה לתיקון החלטה/פסק הדין שניתן ביום 30/5/16. בהחלטה הוארכה תקופת החזקת האסיר בהפרדת יחיד למשך 4 חודשים נוספים.

ב"כ האסיר מבקשת שייקבע בהחלטה המתוקנת כי תקופת 4 חודשים שנקבעו בהחלטה, תחל מיום 22/4/16 ולא מיום ההחלטה.

נימוקי הבקשה :

האסיר הסכים להמשיך ולהיות בהפרדה מיום 22/4/16 עד למתן החלטה בבקשת שב"ס להארכת תקופת ההחזקה בהפרדה. על בסיס הסכמתו זו הורה בית המשפט על הארכת החזקתו של העותר בהפרדה עד למתן החלטה אחרת.

לטענתה, נהיר לכל, כי התקופה בה שהה המשיב בהפרדה בהסכמתו הינה חלק בלתי נפרד מתקופת ההפרדה המבוקשת ואיננה עוצרת את מניין התקופה.

תגובת שב"ס :

אין כל טעות בהחלטת בית המשפט המצדיקה תיקון, שכן משך התקופה ומועד תחילת מניינה נקבעו בהחלטת בית המשפט לאחר בחינה של מכלול השיקולים.

על הצד המעשי, אם תתקבל הבקשה, פרק הזמן שיעמוד לרשות שב"ס לבדוק אפשרות להקלת תנאי ההחזקה, כפי שהורה בית המשפט בהחלטתו, לא יספיק ויהא צורך בהגשת בקשה נוספת להארכת ההפרדה.



תשובת האסיר לתגובה :

לא יכולה להיות מחלוקת על כך שמועד תחילת מניין תקופת ההפרדה עליה החליט בית המשפט הוא 22/4/16. משקבע בית המשפט שהוא איננו נעתר לבקשה במלואה (6 חודשים), אלא הורה על הארכה רק של 4 חודשים ולא 6 חודשים, ברור שיש לחשב את המניין באופן שיביא לידי ביטוי את הפער בין תקופת ההארכה שביקשה המדינה לבין התקופה עליה החליט בית המשפט, שאם לא כן תקופת ההפרדה בפועל תעמוד על 5.5 חודשים. בהחלטתו, "התכוון" בית המשפט לקצר את תקופת ההחזקה בהפרדה בחודשיים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, נראה לי כי דין הבקשה להידחות.

הבקשה לתיקון איננה נופלת בגדר סעיף 81 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד - 1984, המגדיר "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה.

החלטת בית המשפט הינה ברורה באופן שאינו ניתן לפרשנויות שונות. נוסח ההחלטה : **"אני מורה על הארכת התקופה ל - 4 חודשים נוספים מהיום"** (ההחלטה ניתנה ביום 30/5/16).

סעיף 19ה(א)(1) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971, מסמיך את בית המשפט לקבוע את תקופת ההחזקה בהפרדה ובלבד שלא תעלה על 6 חודשים (בהפרדת יחיד) ו- 12 חודשים (בהפרדה עם אסיר או אסירים אחרים).

גם אם נצא מתוך הנחה פרשנית המטיבה עם האסיר, לפיה סמכותו של בית המשפט להורות על הארכת החזקה בהפרדה לתקופה עד 6 חודשים, יש למנותה החל מיום שנסתיימה התקופה עליה החליט הגורם המנהלי או הגורם השיפוטי ולא ממועד מתן ההחלטה בבקשה, עדיין הארכת התקופה של 4 חודשים מיום מתן ההחלטה נכללת בתוך 6 החודשים שבית המשפט מוסמך להורות, מאז תום ההארכה הקודמת - 22/4/16.

לפי אופן חישוב זה תקופת ההארכה המקסימלית (6 חודשים) יכולה להיות עד 22/10/16. ההארכה על פי ההחלטה - 4 חודשים מיום ההחלטה - 30/5/16, מסתיימת ביום 30/9/16, דהיינו היא בתוך פרק הזמן המקסימאלי שבית המשפט יכול להורות ולא חורגת ממנו.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ו, 23 יוני 2016, בהעדר הצדדים.